

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. kovo 25 d.*

Byloje T-191/07

Anheuser-Busch, Inc., įsteigta Sent Luise, Misūryje (Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų V. von Bomhard ir A. Renck,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Budějovický Budvar, národní podnik, įsteigtai Česke Budejovicuose (Čekijos Respublika), atstovaujamai advokato K. Čermák,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2007 m. kovo 20 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 299/2006-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Budějovický Budvar, národní podnik* ir *Anheuser-Busch, Inc.*,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė V. Tiili, teisėjai F. Dehousse (pranešėjas) ir I. Wiszniewska-Białecka,

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

susipažinęs su 2007 m. gegužės 31 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2007 m. spalio 5 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu VRDT atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2007 m. spalio 8 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį,

įvykus 2008 m. rugsėjo 30 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 1996 m. balandžio 1 d. *Anheuser-Busch, Inc.* Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo BUDWEISER.
- 3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkluose registruoti 32 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Alus, elis, porteris, alkoholiniai ir nealkoholiniai gėrimai su salyklu“.
- 4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 1999 m. birželio 28 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 50/99.

- 5 1999 m. rugsėjo 28 d. bendrovė *Budějovický Budvar, národní podnik* (toliau – *Budvar*), remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklų registracijos ir dėl visų paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių.
- 6 Grįsdama protestą pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktus *Budvar* pirmiausia rėmėsi:
- žodiniu tarptautiniu prekių ženklu BUDWEISER (R 238 203), įregistruotu „visų rūšių alui“, apsaugotu Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse ir Italijoje,
 - vaizdiniu tarptautiniu prekių ženklu (Nr. 674 530), įregistruotu „salyklui“ ir „alui“, apsaugotu Austrijoje, Beniliukse, Prancūzijoje ir Italijoje, kuris atrodo taip:

- vaizdiniu tarptautiniu prekių ženklu (Nr. 614536), įregistruotu „alui“, apsaugotu Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse, Prancūzijoje ir Italijoje, kuris atrodo taip:

- 7 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį *Budvar* rėmėsi, antra, keliomis kilmės vietos nuorodomis, kuriose yra žodis „budweiser“.
- 8 Pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis 2002 m. liepos 8 d. *Anheuser-Busch* pareikalavo, kad *Budvar* pateiktų įrodymų, jog prekių ženklai, kuriais ji grindė protestą, iš tikrųjų buvo naudojami. Šį reikalavimą *Budvar* patenkino 2002 m. lapkričio 8 dieną.
- 9 2004 m. sausio 10 d. pirmuoju sprendimu Protestų skyrius patenkino *Budvar* pateiktą protestą ir atitinkamai atmetė nagrinėjamo Bendrijos prekių ženklo paraišką. Protestų skyrius iš esmės nusprendė, kad Austrijoje ir Prancūzijoje yra galimybė supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir ankstesnį vaizdinį tarptautinį prekių ženklą Nr. 674 530.
- 10 2004 m. birželio 23 d., remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57-62 straipsniais, *Anheuser-Busch* pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 11 2005 m. liepos 11 d. Sprendimu (byla R 509/2004-2) VRDT antroji apeliacinė taryba patenkino *Anheuser-Busch* apeliaciją. Apeliacinės tarybos nuomone, nusprendęs, kad ankstesnis vaizdinis tarptautinis prekių ženklas Nr. 674 530 Austrijoje ir Prancūzijoje apsaugotas nuo 1960 m. gruodžio 5 d., Protestų skyrius padarė klaidą, nes šiose šalyse jis apsaugotas nuo 1997 m. gegužės 19 d., t. y. po to, kai buvo pateikta nagrinėjamo Bendrijos prekių ženklo paraiška.
- 12 Apeliacinė taryba grąžino bylą Protestų skyriui.

- 13 2005 m. gruodžio 22 d. antruoju sprendimu Protestų skyrius vėl patenkino *Budvar* pateiktą protestą ir atitinkamai atmetė nagrinėjamo Bendrijos prekių ženklo paraišką.
- 14 Protestų skyrius visų pirma nusprendė, jog nepateikta pakankamai įrodymų, kad ankstesnis žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) buvo naudojamas.
- 15 Todėl Protestų skyrius nusprendė apsiriboti prašomo įregistruoti prekių ženklo ir ankstesnio vaizdinio tarptautinio prekių ženklo Nr. 614 536 palyginimu, kurį atlikdamas sutiko atsižvelgti į *Budvar* pateiktus dokumentus protestui pagrįsti.
- 16 Šiuo atžvilgiu Protestų skyrius iš esmės nusprendė, kad Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse, Prancūzijoje ir Italijoje yra galimybė supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir ankstesnį vaizdinį tarptautinį prekių ženklą Nr. 614 536.
- 17 2006 m. vasario 13 d., remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, *Anheuser-Busch* pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus antrojo sprendimo.
- 18 2007 m. kovo 20 d. Sprendimu (byla R 299/2006-2, toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį *Anheuser-Busch* pranešta 2007 m. kovo 22 d., VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją.

- 19 Neginčydamą Protestų skyriaus vertinimo dėl galimybės supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir vaizdinį tarptautinį prekių ženklą Nr. 614 536, Apeliacinė taryba, priešingai nei Protestų skyrius, nusprendė, kad galima atsižvelgti į ankstesnį žodinį tarptautinį prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203). Šiomis aplinkybėmis, remdamasi *Budvar* pateiktais dokumentais, Apeliacinė taryba padarė išvadą, jog įrodyta, kad žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) buvo iš tikrųjų naudojamas.
- 20 Taip pat pripažinusi, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas tapatus ankstesniam žodiniam tarptautiniam prekių ženklui BUDWEISER (R 238203) ir kad nagrinėjamo Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės „alus, elis, porteris, alkoholiniai gėrimai su salyklu“ tapačios minėtu ankstesniu prekių ženklu žymimoms prekėms „visų rūšių alus“, Apeliacinė taryba nusprendė, kad šių prekių atžvilgiu protestą galima patenkinti remiantis Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a punktu. Dėl likusių prekių („nealkoholiniai gėrimai“), atsižvelgdama į prekių ženklų tapatumą ir akivaizdų panašumą, Apeliacinė taryba nusprendė, kad protestą galima patenkinti remiantis Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu.

Šalių reikalavimai

- 21 *Anheuser-Busch* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo patenkinamas protestas dėl „nealkoholinių gėrimų“,

— priteisti iš VRDT ir *Budvar* bylinėjimosi išlaidas.

22 VRDT ir *Budvar* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš *Anheuser-Busch* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. Dėl pagrindinių reikalavimų

23 Grįsdama pagrindinius reikalavimus *Anheuser-Busch* remiasi trimis ieškinio pagrindais, susijusiais su, pirma, teisės būti išklaustyti, antra, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies ir, trečia, Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su teise būti išklaustyti pažeidimu

Šalių argumentai

- 24 *Anheuser-Busch* teigia, kad ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklų BUDWEISER (R 238 203) registracija ir galiojimas, į kuriuos sutelkia dėmesį Apeliacinė taryba, nėra ginčo tarp šalių objektas.
- 25 Per procedūrą Apeliacinėje taryboje *Budvar* minėjo, kad 2004 m. sausio 21 d. ji pateikė Protestų skyriui įrodymą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklų BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo. *Anheuser-Busch* pripažįsta, kad Apeliacinėje taryboje šiuo klausimu ji nepateikė pastabų. Tačiau *Anheuser-Busch* taip pat nurodo, jog ji neturėjo jokio pagrindo manyti, kad Apeliacinė taryba priims šį įrodymą, pateiktą praėjus beveik dvejiems metams po to, kai 2002 m. vasario 26 d. pasibaigė pirminis terminas. Šiuo atžvilgiu *Anheuser-Busch* nurodo du VRDT sprendimus, kuriais atmesti pasibaigus terminui pateikti dokumentai. Ši nusistovėjusi sprendimų priėmimo praktika atitinka VRDT gaires dėl protestų nagrinėjimo, ypač jų 1.5.1 punktą.
- 26 *Anheuser-Busch* pripažįsta, kad ši nusistovėjusi sprendimų priėmimo praktika ir minėtos gairės atsirado prieš 2007 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimą *VRDT prieš Kaul* (C-29/05 P, Rink. p. I-2213). Tačiau *Anheuser-Busch* teigia, kad jos atsakymo Apeliacinei tarybai dieną, t. y. 2006 m. spalio 10 d., turėjo būti taikomos ankstesnės teisės normos. *Anheuser-Busch* taip pat tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismo 2003 m. rugsėjo 23 d. Sprendimas *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)* (T-308/01, Rink. p. II-3253), 2004 m. lapkričio 10 d. Sprendimas *Kaul prieš VRDT – Bayer (ARCOL)* (T-164/02, Rink. p. II-3807), 2005 m. lapkričio 9 d. Sprendimas *Focus Magazin Verlag prieš VRDT – ECI Telecom (Hi-FOCuS)* (T-275/03, Rink. p. II-4725), 2006 m. liepos 10 d. Sprendimas *La Baronie de Turis prieš VRDT – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE)* (T-323/03, Rink. p. II-2085) ir 2006 m. liepos 11 d. Sprendimas *Caviar Anzali prieš VRDT – Novomarket (Asetra)* (T-252/04, Rink. p. II-2115) buvo susiję su kitais teisiniais ir faktiniais aspektais.

- 27 Šiomis aplinkybėmis *Anheuser-Busch* teigia, kad jeigu Apeliacinė taryba ketino atsižvelgti į ankstesnį žodinių tarptautinių prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203), ji privalėjo apie taip pranešti *Anheuser-Busch*, kad ši galėtų šiuo klausimu pateikti pastabas. Apeliacinė taryba to nepadarė, todėl ji neįvykdė iš Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio jai kylančių pareigų.
- 28 *Anheuser-Busch* taip pat nurodo, kad ginčijamas sprendimas priimtas praėjus vos 7 dienoms po šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *VRDT prieš Kaul* paskelbimo. Jos nuomone, Apeliacinė taryba turėjo jai suteiti galimybę pateikti pastabas dėl galimų šio sprendimo pasekmių nagrinėjamam atvejui, būtent dėl atsižvelgimo į įrodymą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo ir į kitus įrodymus, kuriuos reikėjo pateikti iki 2002 m. vasario 26 dienos.
- 29 Pagaliau *Anheuser-Busch* teigia, kad, kalbant apie galimybę supainioti prekių ženklų teisėje, bet koks procedūros taisyklių pažeidimas gali paveikti VRDT sprendimą, todėl, remiantis tuo, toks sprendimas turi būti panaikintas.
- 30 VRDT mano, kad *Anheuser-Busch* turėjo galimybę pateikti pastabas dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203). Kalbant apie šio sprendimo 26 punkte minėtą sprendimą *VRDT prieš Kaul*, jame tik buvo išaiškinta teisės nuostata.
- 31 *Budvar* nurodo, kad VRDT turėjo atsižvelgti į ankstesnį žodinių tarptautinių prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203) ir kad *Anheuser-Busch* Apeliacinėje tarnyboje neginčijo šios ankstesnės teisės galiojimo. Kalbant apie šio sprendimo 26 punkte minėtą sprendimą *VRDT prieš Kaul*, Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnis negali būti aiškinamas kaip įpareigojantis VRDT pranešti šalims apie sprendimus, kurie gali paveikti jos daromas išvadas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 32 Pirmiausia reikia pastebėti, kad ieškinio pagrindu, susijusiu su teisės būti išklaustyti principo pažeidimu, ieškovė iš tiesų nurodo, jog pažeistas Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrasis sakiny, kuriame numatyta, kad VRDT sprendimai gali būti grindžiami tik tokiais motyvais ar įrodymais, dėl kurių šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.
- 33 Remiantis šia nuostata, VRDT apeliacinė taryba savo sprendimą gali grįsti tik tokiais faktinėmis ar teisinėmis aplinkybėmis, dėl kurių šalys galėjo pateikti pastabas (2004 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KWS Saat prieš VRDT, C-447/02 P*, Rink. p. I-10107, 42 punktas ir 2005 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT (TOP)*, T-242/02, Rink. p. II-2793, 59 punktas).
- 34 Šia nuostata Bendrijos prekių ženklų teisėje įtvirtinamas bendrasis teisės į gynybą principas (2005 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Citicorp prieš VRDT (LIVE RICHLIY)*, T-320/03, Rink. p. II-3411, 21 punktas ir 2007 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kustom Musical Amplification prieš VRDT (Gitaros forma)*, T-317/05, Rink. p. II-427, 26 punktas). Remiantis šiuo bendruoju Bendrijos teisės principu, asmenims, kuriems skirti valdžios institucijų sprendimai, turintys didelį poveikį jų interesams, turi būti suteikta galimybė tinkamai išreikšti nuomonę (1974 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Transocean Marine Paint prieš Komisiją*, 17/74, Rink. p. 1063, 15 punktas, 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 21 punktas ir minėto sprendimo *LIVE RICHLIY* 22 punktas).
- 35 Be to, pagal teismo praktiką teisė būti išklaustyti taikoma visoms faktinėms ar teisinėms aplinkybėms, kuriomis remiantis priimamas sprendimas, tačiau ne galutiniam sprendimui, kurį ketina priimti administracinė institucija (2003 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Audi prieš VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink. p. II-5167, 75 punktas ir šio sprendimo 34 punkte minėto sprendimo *Gitaros forma* 27 punktas). Todėl Apeliacinė taryba neprivalo išklaudyti ieškovės dėl

faktų vertinimo, kuris priskiriamas jos galutinei pozicijai (2007 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tegometall International prieš VRDT – Wuppermann (TEK)*, T-458/05, Rink. p. II-4721, 45 punktas).

- 36 Šiuo atveju nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą, nors ir nėra reikalo atsakyti, ar įrodymas dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo pateiktas laiku, reikia konstatuoti, pirma, kad 1999 m. rugsėjo 28 d. proteste *Budvar* VRDT rėmėsi šiuo ankstesniu prekių ženklu. Iš *Budvar* VRDT pateikto registracijos Pasaulinėje intelektinės nuosavybės organizacijoje (PINO) išrašo matyti, kad protesto pateikimo dieną šis prekių ženklas galiojo.
- 37 Antra, reikia pastebėti, kad motyvuose, kuriais grindžia protestą, *Budvar* aiškiai nurodė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas ir ankstesnis žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) yra tapatūs.
- 38 Trečia, 2003 m. gegužės 19 d. Protestų skyriui išsiųstame laiške *Anheuser-Busch* būtent ginčijo ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) galiojimą remdamasi tuo, kad įrodymas dėl šio prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimo nebuvo pateiktas iki termino pabaigos, t. y. 2002 m. vasario 26 dienos. Šį įrodymą dėl pratęsimo *Budvar* pateikė 2004 m. sausio 21 dieną.
- 39 Ketvirta, *Anheuser-Busch* pateikus apeliaciją dėl pirmojo Protestų skyriaus sprendimo (žr. šio sprendimo 9 punktą), 2005 m. sausio 24 d. atsakyme, grįsdama protestą, *Budvar* taip pat rėmėsi ankstesniu žodiniu tarptautiniu prekių ženklu BUDWEISER (R 238 203).
- 40 Penkta, *Anheuser-Busch* pateikus apeliaciją dėl antrojo Protestų skyriaus sprendimo (žr. šio sprendimo 13 punktą), 2006 m. liepos 28 d. atsakyme *Budvar* nurodė, kad turi

būti atsižvelgta į ankstesnį žodinį tarptautinį prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203), ir dėl to, kad nagrinėjamos prekės yra tapačios, šis prekių ženklas pateisina protesto patenkinimą.

- 41 Šešta, reikia pabrėžti, kad 2006 m. spalio 10 d. pateikdama atsakymą dėl apeliacijos Apeliacinėje taryboje *Anheuser-Busch* galėjo atsakyti į *Budvar* pateiktus argumentus dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203), bet, kaip ji pripažįsta Pirmosios instancijos teismui pateiktuose rašytiniuose dokumentuose, to nepadarė.
- 42 Iš to matyti, kad, atsižvelgiant į *Budvar* pastabas, pateiktas Protestų skyriuje ir Apeliacinėje taryboje, ir į *Anheuser-Busch* suteiktas galimybes atsakyti, *Anheuser-Busch* turėjo galimybę pateikti pastabas dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) galiojimo, kaip ji tai padarė Protestų skyriuje.
- 43 Be to, iš Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalies matyti, kad, iš esmės išnagrinėjusi apeliaciją, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos, o tai darydama ji gali „pasinaudoti kokiais nors už sprendimą atsakingo skyriaus, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais“, t. y. išdėstyti savo nuomonę dėl protesto ji atmesdama arba pripažindama pagrįstu, ir taip patvirtinti VRDT skyriaus pirmąją instancija priimtą sprendimą arba jį panaikinti. Taigi iš Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalies matyti, kad tuo atveju, kai Apeliacinei tarybai pateikiama apeliacija, ji turi iš naujo iš esmės išnagrinėti protestą tiek teisiniu, tiek faktiniu požiūriais (šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *VRDT prieš Kaul* 56 ir 57 punktai).
- 44 Iš visų šių aplinkybių matyti, kad aiškiai neraginus *Anheuser-Busch* pateikti pastabų dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) Apeliacinė taryba nepažeidė jai pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrąjį sakinį tenkančių pareigų.

- 45 Kiti *Anheuser-Busch* pateikti argumentai negali paneigti šios išvados.
- 46 Pirma, jeigu šiuos argumentus reikėtų suprasti taip, kad grįsdama pirmąjį ieškinio pagrindą *Anheuser-Busch* rėmėsi teisėtų lūkesčių apsaugos principu, reikia priminti, kad šis principas taikomas kiekvienam privačiam asmeniui, kuris atsiduria situacijoje, leidžiančioje manyti, jog Bendrijos institucija, suteikdama konkrečių garantijų, sukėlė jam pagrįstų lūkesčių (1998 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Embassy Limousines & Services prieš Parlamentą*, T-203/96, Rink. p. II-4239, 74 punktas, 2003 m. kovo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Innova Privat-Akademie prieš Komisiją*, T-273/01, Rink. p. II-1093, 26 punktas ir 2006 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kachakil Amar prieš VRDT (Išilginė, trikampių pasibaigianti linija)*, T-388/04, Rink. p. II-1093, 26 punktas). Tokias garantijas sudaro iš patvirtintų ir patikimų šaltinių gaunama tiksli, besąlyginė ir suderinta informacija (minėto sprendimo *Innova Privat-Akademie prieš Komisiją* 26 punktas ir minėto sprendimo *Išilginė, trikampių pasibaigianti linija*, 27 punktas).
- 47 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad *Anheuser-Busch* nebuvo konkrečiai garantuota, kad nagrinėjant protestą nebus atsižvelgiama į ankstesnį žodinių tarptautinių prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203). Iš tikrųjų tai, kad antrajame sprendime Protestų skyrius į šį ankstesnį prekių ženklą neatsižvelgė, negali suteikti tokios garantijos, nes, kaip pabrėžta šio sprendimo 43 punkte, Apeliacinė taryba turi iš naujo iš esmės išnagrinėti protestą tiek teisiniu, tiek faktiniu požiūriais.
- 48 Kalbant apie VRDT gairių dėl protestų nagrinėjimo 1.5.1 punktą, taip pat reikia pastebėti, kad *Anheuser-Busch* pateiktame išrašė nurodytas 2004 m. kovo mėn., kitaip tariant, data, vėlesnė už *Budvar* pateikto protesto datą ir VRDT nustatytų terminų, skirtų pagrįsti protestą, pabaigos datą. Be to, nėra pagrindo manyti, kad VRDT gairės dėl protestų nagrinėjimo yra viršesnės už šioje srityje taikomus Bendrijos teisės aktus. Šiuo klausimu, pateikdama pirmąjį ieškinio pagrindą, *Anheuser-Busch* nenurodo kokios nors klostantis faktinėms aplinkybėms galiojusios teisės akto nuostatos, kuria remiantis būtų galima įrodyti, kad *Budvar* turėjo savo iniciatyva pateikti pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos

galiojimo termino pratęsimo. Taip pat VRDT aiškiai nepareikalavo, kad *Budvar* pateiktų pažymėjimą dėl tokio pratęsimo. Be to, net jeigu Apeliacinė taryba būtų klaidingai pritaikiusi Bendrijos teisės akto nuostatą, tai negalėtų pažeisti teisėtų lūkesčių apsaugos principo.

49 Kalbant apie ankstesnę sprendimų priėmimo praktiką, pakanka priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo, kuriuos, remdamosi Reglamentu Nr. 40/94, turi priimti Apeliacinės tarybos, priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Bendrijos teismo pateiktu šio reglamento išaiškinimu, o ne Apeliacinių tarybų sprendimų priėmimo praktika (2005 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BioID prieš VRDT*, C-37/03 P, Rink. p. I-7975, 47 punktas, 2002 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Glaverbel prieš VRDT (Stiklo plokštės paviršius)*, T-36/01, Rink. p. II-3887, 35 punktas ir 2007 m. birželio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Europig prieš VRDT (EUROPIG)*, T-207/06, Rink. p. II-1961, 40 punktas). Paprasta praktika, nepaisant dažnumo, neprilygsta tiksliai, besąlyginei ir suderintai informacijai šio sprendimo 46 punkte nurodytos teismo praktikos prasme (šiuo klausimu žr. 2006 m. lapkričio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Campoli prieš Komisiją*, T-135/05, Rink. VT p. I-A-2-297 ir p. II-A-2-1527, 70 punktą). Be to, grįsdama savo reikalavimus *Anheuser-Busch* remiasi tik dviem VRDT apeliacinių tarybų sprendimais.

50 Todėl šiuo atžvilgiu *Anheuser-Busch* pateiktiems argumentams negalima pritarti.

51 Antra, kalbant apie argumentą, grindžiamą tuo, kad Apeliacinė taryba neragino *Anheuser-Busch* pateikti pastabas dėl šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *VRDT prieš Kaul* galimų pasekmių, kiek tai susiję su atsizvelgimu į įrodymą dėl pažymėjimo dėl žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo ir dėl *Budvar* pateiktų protestui pagrįsti dokumentų, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai, jam taip pat negalima pritarti.

- 52 Kalbant apie įrodymą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklų BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo, užtenka pastebėti, kad, kaip nurodyma antrąjį ieškinio pagrindą, be kita ko, pabrėžia pati *Anheuser-Busch* (žr. šio sprendimo 59 punktą), ginčijamame sprendime minėtu (teismo) sprendimu nebuvo remtasi kalbant apie atsižvelgimą į pažymėjimą dėl pratęsimo. Iš ginčijamo sprendimo, konkrečiai jo 24 ir 25 punktų, matyti, kad šio sprendimo 26 punkte minėtu sprendimu *VRDT prieš Kaul* remtasi atsižvelgiant į *Budvar* pateiktus dokumentus, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai. Iš to matyti, kad *Anheuser-Busch* šiuo atžvilgiu pateikti argumentai nepagrįsti faktais.
- 53 Kalbant apie *Budvar* pateiktus dokumentus protestui pagrįsti, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai, reikia visų pirma pastebėti, kad *Anheuser-Busch* Apeliacinėje taryboje prieštaravo tam, kad VRDT atsižvelgtų į šiuos dokumentus. Taip pat reikia manyti, kad nors šio sprendimo 26 punkte minėtame sprendime *VRDT prieš Kaul* aiškinama Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis, tai negali pakeisti jos turinio. Pagaliau net jeigu būtų pripažinta, kad *Anheuser-Busch* teisė būti išklausytai buvo pažeista Apeliacinei tarybai atsižvelgus į šio sprendimo 26 punkte minėtą sprendimą *VRDT prieš Kaul*, dėl tokio pažeidimo ginčijamas sprendimas gali būti panaikintas tik tuo atveju, jei procedūros baigtis galėtų būti kitokia (šiuo klausimu žr. 1990 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-142/87, Rink. p. I-959, 48 punktą ir šio sprendimo 33 punkte minėto sprendimo *KWS Saat prieš VRDT* 47–50 punktus). Tačiau dėl priežasčių, kurios bus nurodytos šio sprendimo 81–91 punktuose nagrinėjant antrąjį *Anheuser-Busch* pateiktą ieškinio pagrindą, taikydama Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį pagal tai, kaip ją aiškino Teisingumo Teismas, Apeliacinė taryba nepadarė klaidos. Todėl net jei *Anheuser-Busch* turėjo galimybę pateikti pastabas šiuo klausimu, (procedūros) baigtis negalėjo būti kitokia.
- 54 Remiantis tuo, kas išdėstyta, *Anheuser-Busch* pateiktą pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 55 *Anheuser-Busch* teigia, kad net atsižvelgus į šio sprendimo 26 punkte minėtą sprendimą *VRDT prieš Kaul, Budvar* pavėluotai pateikti dokumentai norint įrodyti, kad ankstesnis žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) buvo įregistruotas, turėjo būti atmesti, todėl turėjo būti atmetas ir protestas.
- 56 Šiuo atžvilgiu *Anheuser-Busch* primena, kad *Budvar* nustatytas terminas pateikti protestą pagrindžiančius įrodymus baigėsi 2002 m. vasario 26 dieną. Tačiau neginčijama, kad šiuo tikslu faksu pateiktus dokumentus VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. 00 val. 48 min. (t. y. pavėlavus 48, o ne 44 minutes, kaip nurodė Apeliacinė taryba). Be to, net jeigu, kaip teigia *Budvar*, dokumentai faksu pradėti perduoti 2002 m. vasario 26 d. 21 val. 46 min., sunku nustatyti, kuriuos iš šių dokumentų VRDT gavo prieš pasibaigiant nustatytam terminui ir kurie iš šių dokumentų gauti jam pasibaigus. Pagal įrodymų pateikimo naštos taisyklės ši aiškumo stoka turėtų būti nukreipta prieš asmenį, kuris turi įrodinėjimo pareigą, t. y. prieš *Budvar*. Todėl 2002 m. vasario 27 d. reikėtų laikyti visų *Budvar* pateiktų dokumentų gavimo data.
- 57 Bet kuriuo atveju *Anheuser-Busch* pabrėžia, kad *Budvar* pateikti dokumentai protestui pagrįsti, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai, neapima ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklų BUDWEISER (R 238 203) registracijos termino galiojimo pratęsimo. Jos nuomone, vis dėlto *Budvar* turėjo pareigą pateikti įrodymą dėl šio ankstesnio prekių ženklų registracijos termino galiojimo pratęsimo pateikdama protestą pagrindžiančius dokumentus. Tačiau tokį įrodymą *Budvar* pateikė tik 2004 m. sausio 21 d., t. y. praėjus beveik dvejimėms metams po pagal iš dalies pakeisto 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklų (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas

lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 20 taisyklės 2 dalį (dabar – 19 taisyklės 4 dalis) VRDT nustatyto termino (2002 m. vasario 26 d.) pabaigos. *Budvar* nepateikė jokių argumentų, kurie pateisintų šį vėlavimą.

58 *Anheuser-Busch* pripažįsta, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, kaip ją aiškino Teisingumo Teismas, VRDT turi diskreciją nuspręsti, ar priimti pavėluotai pateiktus dokumentus. Tačiau nagrinėjamu atveju šia diskrecija pasinaudota klaidingai.

59 Kalbėdama apie pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo, *Anheuser-Busch* daro nuorodą į VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą, kuriuo atmetamas per vėlai pateiktas įrodymas dėl prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimo kitoje byloje. *Anheuser-Busch* nuomone, nagrinėjamu atveju turi būti priimtas toks pats sprendimas. Nepageidautina, kad panašiose bylose Apeliacinės tarybos priimtų skirtingus sprendimus. Tai reikštų „diskrecijos ribų peržengimą“. Be to, ginčijamame sprendime pateikti argumentai, kodėl reikia atsižvelgti į pažymėjimą dėl pratęsimo, nepateisina pasirinkto sprendimo. Vien tai, jog jis išduotas vykstant procedūrai, savaime nepateisina, kad dokumentas galėtų būti priimtas pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį. *Anheuser-Busch* šiuo klausimu pabrėžia, kad Apeliacinė taryba priėmė sprendimą remdamasi ne šiuo straipsniu. Todėl kyla klausimas, ar Apeliacinė taryba pripažino, kad šiuo klausimu ji turi įgyvendinti diskreciją. Šiuo atžvilgiu *Anheuser-Busch* pabrėžia, kad Apeliacinės tarybos padarytos išvados dėl šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *VRDT prieš Kaul* susijusios ne su pažymėjimu dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo, o tik su dokumentais, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai.

60 Kalbant apie *Budvar* pateiktus protestui pagrįsti dokumentus, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai, *Anheuser-Busch* pabrėžia, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog „44 minutes“ pavėluotas perdavimas nesvarbus dėl keturių priežasčių. Šiuo atžvilgiu nustatant, ar vėlavimas gali būti laikomas svarbiu, *Anheuser-Busch* tvirtina, pirma, kad VRDT vykstančios procedūros trukmė neturėtų būti laikoma pagrindu. Antra, ji teigia, jog tai, kad perduoti faksu pradėta prieš pasibaigiant terminui, nebuvo įrodyta, ir VRDT negali tuo remtis. Turėtų būti atsižvelgiama tik į minėtų dokumentų gavimo laiką. Taip pat itin aplaidu pradėti faksu siųsti dokumentus, kuriuos sudaro 336 puslapiai, paskutinę nustatyto termino dieną likus kelioms minutėms iki

vidurnakčio. Be to, *Budvar* išliktų galimybė pateikti prašymą pripažinti nagrinėjamo prekių ženklo registraciją negaliojančia. Trečia, *Anheuser-Busch* mano, kad vien tik aptariamų dokumentų svarba ginčijamo sprendimo priėmimui negali pateisinti to, kad į juos būtų atsižvelgta.

- 61 VRDT ir *Budvar* mano, kad Apeliacinė taryba neprivalėjo atmesti *Anheuser-Busch* aptariamų dokumentų. Konkrečiai kalbant, VRDT teigia, kad įrodymas dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo nebuvo pateiktas pavėluotai. Dėl *Budvar* pateiktų dokumentų, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai, VRDT ir *Budvar* pabrėžia, kad Apeliacinė taryba tinkamai pasinaudojo savo diskrecija.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 62 Nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą, reikia skirti 2004 m. sausio 21 d. pateiktą pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo ir *Budvar* pateiktus protestui pagrįsti dokumentus, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai.

— Dėl pažymėjimo, susijusio su ankstesnio žodinio tarptautinio prekių – ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimu

- 63 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies, VRDT gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku.

64 Iš to išplaukia, kad nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis taikytina tuo atveju, kai viena ar kelios VRDT vykstančios procedūros šalys „laiku“ nepateikė faktų ar įrodymų.

65 Tačiau nagrinėjamu atveju, kalbant apie ankstesnį žodinių tarptautinių prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203), iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad Apeliacinė taryba būtų nusprendusi, jog pažymėjimas dėl minėto prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimo nepateiktas laiku.

66 Konkrečiai ginčijamo sprendimo 22 punkte Apeliacinė taryba nurodo:

„2004 m. sausio 21 d. Protestų skyriui pateiktų pastabų priede protestą pateikęs asmuo pridėjo PINO išduotą išrašą, kuriuo patvirtinama, kad registracijos galiojimo terminas pratęstas 2000 m. gruodžio 5 dieną. Todėl priimdamas ginčijamą sprendimą Protestų skyrius turėjo įrodymą, kad (ankstesnis žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203)) ir toliau galiojo.“

67 Be to, iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad Apeliacinė taryba būtų taikiusi Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį norėdama atsižvelgti į pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo, priešingai nei padaryta *Budvar* pateiktų dokumentų, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai, atžvilgiu.

68 Kalbant apie šiuos dokumentus, ginčijamo sprendimo 24 ir 25 punktuose Apeliacinė taryba aiškiai nurodė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį ir šio sprendimo 26 punkte minėtą sprendimą *VRDT prieš Kaul*.

- 69 Be kita ko, rašytiniuose dokumentuose pati *Anheuser-Busch* pabrėžia, kad, kalbant apie pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo, Apeliacinė taryba savo sprendimo pagrindė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalimi. *Anheuser-Busch* taip pat pažymi, kad išvados dėl šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *VRDT prieš Kaul* nesusijusios su atsižvelgimu į šį pažymėjimą.
- 70 Pagaliau reikia manyti, kad dėl šio sprendimo 78 bei 79 punktuose pateiktų priežasčių ir atsižvelgiant į klostantis faktinėms aplinkybėms galiojusius teisės aktus, pažymėjimas dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo pateiktas laiku.
- 71 Iš to matyti, kad, kalbant apie tai, jog atsižvelgta į pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo, ginčijamu sprendimu nepadarytas joks Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimas.
- 72 Todėl šiuo atžvilgiu *Anheuser-Busch* pateikti argumentai akivaizdžiai nepagrįsti.
- 73 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad remdamasi Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 2 dalies redakcija, taikyta prieš pakeitimus, padarytus 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4), po šių pakeitimų tapusia šio reglamento 19 taisyklės 4 dalimi, *Anheuser-Busch* iš tikrųjų mano, kad Apeliacinė taryba privalėjo atmesti pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo ir negalėjo taikyti Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies, reikia pabrėžti, kad šiuo straipsniu *VRDT* suteikiama teisė savo nuožiūra spręsti, ar atsižvelgti į įrodymus, pateiktus pasibaigus terminui (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MFE Marienfelde prieš VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, Rink. p. II-2787, 57 punktą ir šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *Asetra* 36 punktą). Be to, kadangi Reglamentą Nr. 2868/95 Komisija priėmė vadovaudamasi Reglamento Nr. 40/94 140 straipsnio 1 dalimi, jo nuostatas reikia aiškinti atsižvelgiant į Reglamento Nr. 40/94 nuostatas (minėto sprendimo *HIPOVITON* 57 punktą). Todėl *Anheuser-Busch* argumentai, įteigę juos reikėtų suprasti šia prasme, reikštų, kad teikiama pirmenybė įgyvendinimo

reglamento taisyklės aiškinimui, prieštaraujančiam aiškiam bendrojo reglamento tekstui (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *Asetra* 36 punktą).

74 Siekiant išsamumo reikia konstatuoti, kad Reglamentas Nr. 1041/2005 įsigaliojo 2005 m. liepos 25 d., t. y., pirma, pateikus protestą, antra, pasibaigus terminams, nustatytiems protestui papildyti, ir, trečia, *Budvar* pateikus įrodymą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklų BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo.

75 Tačiau teisinio saugumo principas iš esmės draudžia nustatyti, kad Bendrijos teisės aktas pradeda galioti anksčiau, nei buvo paskelbtas. Išimtiniais atvejais ši taisyklė gali būti netaikoma, jei to reikalauja siekiamas tikslas ir yra tinkamai atsižvelgiama į suinteresuotųjų asmenų teisėtus lūkesčius (1979 m. sausio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Racke*, 98/78, Rink. p. 69, 20 punktas ir 1981 m. lapkričio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Meridionale Industria Salumi ir kt.*, 212/80–217/80, Rink. p. 2735, 10 punktas). Kaip nurodė Teisingumo Teismas, ši teismo praktika taikoma ir tais atvejais, kai galiojimas atgal nėra aiškiai numatytas pačiame akte, tačiau tai išplaukia iš jo turinio (1991 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Crispoltoni*, C-368/89, Rink. p. I-3695, 17 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gemeente Leusden ir Holin Groep*, C-487/01 ir C-7/02, Rink. p. I-5337, 59 punktas).

76 Šiuo atveju nei Reglamento Nr. 1041/2005 tekstas, nei struktūra neleidžia manyti, kad minėtu reglamentu įtvirtintos nuostatos turi galioti atgaline data.

77 Todėl iš Reglamento Nr. 1041/2005 išplaukianti Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 4 dalis, kurioje numatyta, kad „(VRDT) neatsižvelgia į rašytinę informaciją,

dokumentus arba jų dalis, kurie nebuvo pateikti arba nebuvo išversti į procesinių veiksmų kalbą per (VRDT) nustatytą laiką“, negali būti taikoma.

- 78 Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 2 dalies redakcijoje, taikytoje prieš Reglamentu Nr. 1041/2005 padarytus pakeitimus, buvo nurodyta, kad „jei proteste nėra išvardytų faktų, įrodymų ir argumentų, nurodytų 16 taisyklės 1 ir 2 dalyse, (VRDT) paragina protestą reiškiančią šalį per (VRDT) nustatytą terminą juos pateikti“ ir kad „apie visus protestą reiškiančios šalies pateiktus duomenis pranešama pareiškėjui, kuriam per (VRDT) nustatytą terminą suteikiama galimybė pateikti atsakymą“.
- 79 Nors kartu nagrinėjant Reglamento Nr. 2868/95 16 ir 20 taisyklių redakciją, taikytą iki Reglamentu Nr. 1041/2005 padarytų pakeitimų, matyti, kad VRDT turi teisę pareikalauti pateikti įrodymą dėl ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo termino, kai jis pasibaigia pateikus protestą, prašesimo (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MIP Metro prieš VRDT – Tesco Stores (METRO)*, T-191/04, Rink. p. II-2855, 41 punktą), ja protestą pateikęs asmuo neįpareigojamas tokio įrodymo pateikti savo iniciatyva. Šioje taisyklėje taip pat nenurodyta, kad VRDT privalo atmesti dokumentą, kai jis pateiktas pavėluotai. Nagrinėjamu atveju Protestų skyrius *Budvar* aiškiai neparagino per nustatytą terminą pateikti pažymėjimo dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo. Be to, įrodymą dėl tokio pratęsimo *Budvar* pateikė savo iniciatyva, *Anheuser-Busch* pateikus pastabą, kurioje išreiškiama abejonė dėl ankstesnio prekių ženklo registracijos ir galiojimo. Šiomis aplinkybėmis negalima daryti išvados, kad Apeliacinė taryba turėjo pareigą atmesti pažymėjimą dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo ir negalėjo taikyti Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies.
- 80 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, *Anheuser-Busch* argumentai dėl pažymėjimo, susijusio su ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimo, turi būti atmesti.

— Dėl *Budvar* pateiktų dokumentų protestui pagrįsti, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai

81 Šalys neginčija, kad *Budvar* pateikti protestui pagrįsti dokumentai, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai, nepateikti laiku, kaip ginčijamo sprendimo 24 ir 25 punktuose iš esmės tvirtina ir Apeliacinė taryba. Tačiau šalių nuomonė skiriasi dėl to, ar VRDT gali į minėtus dokumentus atsižvelgti.

82 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies matyti, kad, jeigu nenurodyta priešingai, paprastai šalys faktines aplinkybes gali nurodyti ar įrodymus pateikti ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 40/94 nuostatas ir kad VRDT nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus. Tačiau iš šios formuluotės taip pat aiškiai matyti, kad pavėluotai pateikti faktai ir įrodymai nesuteikia juos pateikiančiai šaliai besąlyginės teisės reikalauti, jog VRDT į tokius faktus ar įrodymus atsižvelgtų. Numatydama, kad pastaroji „gali“ tokiu atveju nuspręsti neatsižvelgti į tokius faktus ir įrodymus, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis iš esmės suteikia VRDT didelę diskreciją nuspręsti, pateikiant tokį sprendimą pagrindžiančius motyvus, ar reikia į juos atsižvelgti. Kai VRDT turi priimti sprendimą per protesto procedūrą, atsižvelgimas į tokią informaciją gali būti pateisinamas ypač tuomet, kai ji mano, jog pavėluotai pateiktos faktinės aplinkybės iš pirmo žvilgsnio atrodo galinčios turėti įtakos jai pateikto protesto nagrinėjimo baigčiai, ir kai procedūros stadija, per kurią įvyksta šis pavėluotas pateikimas, bei su tuo susijusios aplinkybės leidžia į ją atsižvelgti (šio sprendimo 26 punkte minėto sprendimo *VRDT prieš Kaul* 42–44 punktai).

83 Šiuo atveju reikia pabrėžti, pirma, kad *Anheuser-Busch* nesiremia koku nors kitu aptariamoms faktinėms aplinkybėms taikytinu teisės aktu, kuriuo vadovaujantis būtų galima manyti, kad VRDT privalėjo atmesti aptariamus dokumentus dėl to, kad juos pavėluota pateikti.

84 Be to, nagrinėjama dokumentais siekta, be kita ko, įrodyti, kad buvo naudojamos šio sprendimo 7 punkte minėtos kilmės vietos nuorodos, kuriose vartojamas žodis „budweiser“. Tačiau atsakydama į *Anheuser-Busch* reikalavimą įrodyti, kad ankstesni prekių ženklai, kuriais remtasi proteste, buvo iš tikrųjų naudojami, ir į VRDT raginimą tai padaryti, 2002 m. lapkričio 8 d. laiške *Budvar* darė aiškią nuorodą į minėtus dokumentus laikydamosi nuomonės, kad jie taikomi ir ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) atžvilgiu. *Anheuser-Busch* neginčijo *Budvar* rėmimosi šiais dokumentais. Ši rėmimasi, be kita po, pateisino tai, kad 2002 m. gegužės 30 d. Protestų skyrius raštu užtikrino *Budvar*, jog į aptariamus dokumentus bus atsižvelgta. Todėl net darant prielaidą, kad Protestų skyrius privalėjo atmesti šiuos dokumentus ir apie tai įspėjo *Budvar*, pastaroji 2002 m. lapkričio 8 d. laiške galėjo iš naujo pateikti šiuos dokumentus Protestų skyriui.

85 Antra, ginčijamo sprendimo 24 ir 25 punktuose pateikti motyvai, kuriais būtent siekiama paaiškinti, kodėl atsižvelgta į aptariamus dokumentus.

86 Trečia, motyvuojant Apeliacinės tarybos nurodyti argumentai leidžia pateisinti jos sprendimą atsižvelgti į aptariamus dokumentus pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį.

87 Apeliacinė taryba visų pirma nurodo, kad aptariamais dokumentais pradėti perduoti faksu prieš pasibaigiant nustatytam terminui. Šiuo atžvilgiu Apeliacinė taryba tinkamai įvertino faktines aplinkybes, nes perdavimo pradžios laiką (2002 m. vasario 26 d. 21 val. 46 min.) užfiksavo VRDT faksas. *Anheuser-Busch* nepateikia jokie konkretaus įrodymo, kuris šią faktinę aplinkybę galėtų paneigti. Be to, šis faktas patenka į aplinkybių, susijusių su pavėluotai pateiktais minėtais dokumentais, visumą. Todėl, priešingai nei teigia *Anheuser-Busch*, Apeliacinės tarybos nustatytas faktas svarbus tiek, kiek jis paaiškina aplinkybes, susijusias su pavėluotu aptariamų dokumentų pateikimu.

- 88 Toliau Apeliacinė taryba nurodo, kad aptariamus dokumentus baigta perduoti faksu praėjus 44 minutėms po Protestų skyriaus nustatyto termino pabaigos. Apeliacinės tarybos nuomone, šis pavėlavimas nebuvo svarbus. Tokiam požiūriui reikia pritarti. Be to, *Anheuser-Busch* jo aiškiai neginčija, išskyrus tai, kad pavėluota ne 44, o 48 minutes, tačiau bylos baigčiai tai neturi įtakos. Apeliacinės tarybos požiūrį reikia vertinti atsižvelgiant į tai, kad jeigu VRDT būtų gavusi aptariamus dokumentus likus kelioms minutėms iki pasibaigs terminas, *Anheuser-Busch* nebūtų jų gavusi greičiau, kaip rašytiniuose dokumentuose pabrėžė VRDT.
- 89 Apeliacinė taryba taip pat pažymi, kad aptariamais dokumentais galėjo būti svarbūs. *Anheuser-Busch* iš tikrųjų neginčija Apeliacinės tarybos požiūrio, tačiau mano, kad tik aptariamų dokumentų svarba pati savaime negali pateisinti to, kad į juos atsižvelgiama. Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad Apeliacinė taryba savo sprendimą grindė ne tik aptariamų dokumentų svarba, bet ir kitais motyvais.
- 90 Pagaliau Apeliacinė taryba konstatuoja, kad aptariamais dokumentais gauti likus 35 mėnesiams iki Protestų skyriaus sprendimo priėmimo. Todėl Protestų skyrius galėjo atsižvelgti į minėtus dokumentus, o prekių ženklą paraišką pateikęs asmuo galėjo pateikti pastabas dėl jų svarbos. Šiuo atžvilgiu reikia manyti, kad, priešingai nei teigia *Anheuser-Busch*, Apeliacinės tarybos išvada svarbi tiek, kiek ji padeda įvertinti procedūros stadiją, kurioje aptariamais dokumentais pateikti pavėluotai.
- 91 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, *Anheuser-Busch* pateikti argumentai negali daryti įtakos Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumui, kiek tai susiję su atsižvelgimu į *Budvar* pateiktus protestui pagrįsti dokumentus, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai.

- 92 Remiantis tuo, kas išdėstyta, antrąjį *Anheuser-Busch* ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu

Šalių argumentai

- 93 *Anheuser-Busch* mano, kad *Budvar* pateiktų įrodymų nepakanka tam, kad būtų įrodyta, jog ankstesnis žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) buvo iš tikrųjų naudojamas.
- 94 Šiuo atžvilgiu *Anheuser-Busch* pabrėžia, kad vieninteliai dokumentai, į kuriuos turi būti atsižvelgta, tai 2002 m. lapkričio 8 d. pateikti dokumentai, kuriuos sudaro tik Vokietijoje ir Austrijoje paskelbtų skelbimų kopijos. Nepateiktas joks įrodymas, kad aptariamomis prekėmis buvo prekiauta. Taigi 2002 m. lapkričio 8 d. pateikti dokumentai savaime neatitinka Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklėse įtvirtintų reikalavimų.
- 95 *Anheuser-Busch* taip pat nurodo, kad neatsižvelgdama į 2002 m. vasario 27 d. pavėluotai pateiktus dokumentus Apeliacinė taryba negalėjo padaryti išvados, jog ankstesnis žodinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) buvo iš tikrųjų naudojamas. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba nusprendė, kad pakako Vokietijoje ir Austrijoje išduotų sąskaitų faktūrų. Tačiau tam, kad padarytų tokią išvadą, Apeliacinė taryba turėjo remtis kitomis aplinkybėmis, kaip antai minėto ankstesnio prekių ženklo naudojimo šiose valstybėse pobūdis. Iš minėtų sąskaitų faktūrų šis pobūdis buvo visiškai neaiškus, o pateiktos skelbimų ištraukos suteikė tik šiek tiek informacijos. Konkrečiai kalbant, nepateikta jokio įrodymo dėl „NRW“ žymimos taros ar prekių naudojimo pobūdžio.

- 96 VRDT ir *Budvar* teigia, kad įrodyta, jog ankstesnis žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) iš tikrųjų buvo naudojamas. Konkrečiai VRDT nurodo, kad ankstesnio prekių ženklo, kuriuo žymimas alus, naudojimo pobūdis buvo aiškus iš *Budvar* pateiktų skelbimų.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 97 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 devintos konstatuojamosios dalies, teisės aktų leidėjas manė, kad ankstesnio prekių ženklo apsauga pateisinama tik tada, kai prekių ženklas iš tikrųjų yra naudojamas. Pagal šią konstatuojamąją dalį Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta, jog Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo gali pareikalauti pateikti įrodymus, kad penkerius metus iki prekių ženklo, dėl kurio pareikštas protestas, paraiškos paskelbimo ankstesnis prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas toje teritorijoje, kurioje jis yra saugomas (toliau – atitinkamas laikotarpis).
- 98 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalį naudojimo įrodymai turi pateikti duomenis apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo vietą, laiką, apimtį bei pobūdį.
- 99 Aiškinant naudojimo iš tikrųjų sąvoką, reikia atsižvelgti į tai, kad reikalavimo, pagal kurį norint pateikti protestą dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos ankstesnis prekių ženklas turi būti iš tikrųjų naudojamas, *ratio legis* yra riboti ginčus, galinčius kilti tarp dviejų prekių ženklų, tada, kai nėra prekių ženklo aktyvaus naudojimo rinkoje tinkamo ekonominio pagrindo (2003 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Goulbourn prieš VRDT – Redcats (Silk Cocoon)*, T-174/01, Rink. p. II-789, 38 punktą). Tačiau šia nuostata nesiekama įvertinti komercinės sėkmės ar kontroliuoti įmonės ekonominės strategijos, ar juo labiau – suteikti apsaugos tik didelio masto komerciniam

prekių ženklų naudojimui (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT – Espadafor Caba (VITAFRUIT)*, T-203/02, Rink. p. II-2811, 38 punktas ir 2007 m. lapkričio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Charlott prieš VRDT – Charlo (Charlott France Entre Luxe et Tradition)*, T-169/06, nepaskelbta Rinkinyje, 33 punktas).

100 Prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas tuomet, kai naudojamas pagal savo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis registruotas, kilmės tapatybę šių prekių ar paslaugų realizavimo rinkos sukūrimo ar išsaugojimo tikslais, išskyrus simbolinių prekių ženklo naudojimą, kurio vienintelis tikslas – išsaugoti registracijos suteikiamas teises (2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT*, C-234/06 P, Rink. p. I-7333, 72 punktas, taip pat pagal analogiją žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, Rink. p. I-2439, 43 punktą). Šiuo atveju naudojimo iš tikrųjų sąlyga reikalauja, kad prekių ženklas būtų naudojamas viešai ir skirtas išorei toks, koks jis yra saugomas atitinkamoje teritorijoje (šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *Silk Cocoon* 39 punktas, šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *VITAFRUIT* 39 punktas, šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *Charlott France Entre Luxe et Tradition* 34 punktas, taip pat pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Ansul* 37 punktą).

101 Nustatant, ar prekių ženklas yra naudojamas iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į susijusių faktų ir aplinkybių visumą, tinkamą nustatyti jo komercinio naudojimo realumą, ypač į naudojimo tam tikrame ekonomikos sektoriuje, siekiant išlaikyti ar sukurti rinkos dalį prekių ženklų saugomoms prekėms ar paslaugoms, pagrįstumą, šių prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo apimtį ir dažnumą (šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *VITAFRUIT* 40 punktas, šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *Charlott France Entre Luxe et Tradition* 35 punktas, taip pat pagal analogiją žr. šio sprendimo 100 punkte minėto sprendimo *Ansul* 43 punktą).

102 Kalbant apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimtį, pirmiausia reikia atsižvelgti, viena vertus, į bendrą komercinę prekių ženklo naudojimo apimtį ir, kita vertus, – į laikotarpio, per kurį prekių ženklas buvo naudojamas, trukmę bei į naudojimo dažnumą (šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *VITAFRUIT* 41 punktas ir tame pačiame punkte minėto sprendimo *Charlott France Entre Luxe et Tradition* 36 punktas).

- 103 Atsakymas į klausimą, ar naudojimas yra kiekybiškai pakankamas, kad būtų išlaikyta ar sukurta rinkos dalis prekių ženklų saugomoms prekėms ar paslaugoms, priklauso nuo daugelio veiksnių ir vertinimo kiekvienu konkrečiu atveju. Šių prekių ar paslaugų ypatybės, prekių ženklo naudojimo dažnumas ar reguliarumas, aplinkybė, kad prekių ženklas naudojamas prekiaujant visomis ar tik kai kuriomis įmonės-savininkės tapaçiomis prekėmis ar paslaugomis, arba su prekių ženklo naudojimu susiję įrodymai, kuriuos gali pateikti pats savininkas, yra veiksniai, į kuriuos gali būti atsižvelgiama (2006 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT*, C-416/04 P, Rink. p. I-4237, 71 punktas).
- 104 Siekiant nustatyti, ar ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, reikia atlikti visapusišką vertinimą, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius (šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *VITAFRUIT* 42 punktas, šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *Charlott France Entre Luxe et Tradition* 37 punktas, taip pat pagal analogiją žr. šio sprendimo 100 punkte minėto sprendimo *Ansul* 39 punktą).
- 105 Be to, Pirmosios instancijos teismas patikslino, kad tam, jog būtų įrodyta, kad prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas, negalima remtis tikimybėmis ar daryti prielaidų, tačiau turi būti remiamasi konkrečiais ir objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad atitinkamoje rinkoje prekių ženklas buvo iš tikrųjų ir pakankamai naudojamas (2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kabushiki Kaisha Fernandes prieš VRDT – Harrison (HIWATT)*, T-39/01, Rink. p. II-5233, 47 punktas).
- 106 Šiuo atveju Apeliacinė taryba nusprendė, kad akivaizdu, jog *Budvar* pateiktų įrodymų užtenka tam, kad būtų įrodyta, jog ankstesnis žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER (R 238 203) buvo iš tikrųjų naudojamas. Konkrečiai Apeliacinė taryba rėmėsi skelbimais, kuriuose pavaizduotas *Budvar* alus, pažymėtas prekių ženklu BUDWEISER, sąskaitomis faktūromis, skirtomis klientams Vokietijoje ir Austrijoje, ir tuo, kad šie skelbimai ir sąskaitos faktūros buvo susiję su atitinkamu laikotarpiu. Be to, Apeliacinė taryba nusprendė, kad aptariamoms sąskaitoms faktūroms svarbios būtent atsižvelgiant į 2004 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo nutartį *La Mer Technology* (C-259/02, Rink. p. I-1159). Apeliacinė taryba pastebi, kad minėtoje byloje Teisingumo Teismas nurodė, jog net minimalaus prekių ženklo naudojimo ar to, kad jį atitinkamoje valstybėje narėje naudoja tik vienas importuotojas, gali pakakti, jei naudojimas turi realų komercinį tikslą (ginčijamo sprendimo 26 punktas).

107 Reikia konstatuoti, pirma, kad Apeliacinė taryba iš esmės nusprendė, jog vykstant administracinei procedūrai *Budvar* pateiktų dokumentų užteko, kad būtų įrodyta, koks yra prekių („alaus“) pobūdis ir kokia ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) naudojimo vieta („Vokietija“ ir „Austrija“), laikas (atitinkamas laikotarpis) ir apimtis (pateiktos sąskaitos faktūros ir nuoroda į šio sprendimo 106 punkte minėtą nutartį *La Mer Technology*).

108 Antra, kadangi Bendrijos prekių ženklo paraiška paskelbta 1999 m. birželio 28 d., atitinkamas laikotarpis truko nuo 1994 m. birželio 28 d. iki 1999 m. birželio 27 dienos. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 40/94 15 straipsnio 1 dalyje numatytos sankcijos taikomos tik prekių ženklams, kurie nebuvo iš tikrųjų naudojami penkerius metus iš eilės. Todėl pakanka, kad prekių ženklas būtų iš tikrųjų naudojamas atitinkamo laikotarpio dalį, kad jam nebūtų taikomos sankcijos (šio sprendimo 99 punkte minėto sprendimo *VITAFRUIT* 45 punktas ir tame pačiame punkte minėto sprendimo *Charlott France Entre Luxe et Tradition* 41 punktas).

109 Trečia, 2002 m. liepos 8 d. laiške *Anheuser-Busch* pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalį pareikalavo, kad *Budvar* pateiktų įrodymų, jog prekių ženklai, kuriais ji grindė protestą, iš tikrųjų buvo naudojami. 2002 m. rugsėjo 10 d. VRDT paprašė, kad *Budvar* pateiktų tokių įrodymą konkrečiai dėl ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) iki 2002 m. lapkričio 11 dienos. Į šį prašymą *Budvar* atsakė 2002 m. lapkričio 8 d. ir pateikė šiuos dokumentus:

— 1995 m. (kaip matyti iš datos ant Austrijos žurnalo viršelio) Austrijos žurnale pasirodžiusį skelbimą; jame žodis „budweiser“ minimas keletą kartų ir įvairiomis formomis; aptariama prekė yra alus,

— 1996–1998 m. (kaip matyti iš datos ir kitų nuorodų ant Vokietijos žurnalų viršelių) Vokietijos žurnaluose pasirodžiusius 8 skelbimus; juose žodis „budweiser“ minimas keletą kartų ir įvairiomis formomis; aptariama prekė yra alus.

- 110 *Anheuser-Busch* neginčija, kad šiais dokumentais pateikiama įrodymų dėl prekių (alaus) kilmės ir žodžio „budweiser“ naudojimo vietos (Vokietija ir Austrija) bei trukmės (1995 m. Austrijos atveju ir tarp 1996–1998 m. Vokietijos atveju). *Anheuser-Busch* taip pat neginčija, kad žodžio „budweiser“ įvairiomis *Budvar* pateiktuose skelbimuose nurodytomis formomis naudojimas gali būti susijęs ir su ankstesniu žodiniu tarptautiniu prekių ženklu BUDWEISER (R 238 203).
- 111 Ketvirta, faksu (VRDT baigė gauti faksimiles 2002 m. vasario 27 d.) *Budvar* VRDT perdavė tam tikrus dokumentus, norėdama įrodyti, kad šio sprendimo 7 punkte minėtos kilmės vietos nuorodos, kuriose vartojamas žodis „budweiser“, buvo naudojamos. Atsakydama į *Anheuser-Busch* reikalavimą įrodyti, kad ankstesni prekių ženklai, kuriais remtasi proteste, iš tikrųjų naudojami, 2002 m. lapkričio 8 d. laiške *Budvar* darė aiškią nuorodą į perduotus dokumentus laikydamosi nuomonės, kad jie, be kita ko, taikomi ir ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) atžvilgiu. Kalbant apie Austriją, šiuos dokumentus sudarė 1995–1997 m. laikraščiuose ir žurnaluose pasirodę septyni skelbimai ir 23 1993–2000 m. išrašytos sąskaitos faktūros. Kalbant apie Vokietiją, *Budvar* pateikė 1996–1998 m. laikraščiuose ir žurnaluose pasirodžiusius aštuonis skelbimus ir 141993–1997 m. išrašytų sąskaitų faktūrų.
- 112 *Anheuser-Busch* Pirmosios instancijos teisme neginčija, kad aptariamieji dokumentai susiję su ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) naudojimu. *Anheuser-Busch* taip pat neginčija, kad šiuose dokumentuose pateikiama įrodymų dėl minėto prekių ženklo naudojimo vietos, trukmės ir apimties; šie įrodymai aiškiai išplaukia iš minėtų dokumentų.

- 113 Kalbant apie *Anheuser-Busch* argumentą, kad Apeliacinė taryba neturėjo atsižvelgti į šiuos dokumentus, jį reikia atmesti dėl priežasčių, nurodytų nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą.
- 114 Be to, kalbant apie *Anheuser-Busch* teiginį, kad Apeliacinė taryba turėjo remtis kitomis aplinkybėmis, kaip antai ankstesnio žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER (R 238 203) naudojimo Vokietijoje ir Austrijoje pobūdis, šiuo klausimu užtenka pabrėžti, kad Apeliacinė taryba rėmėsi skelbimais, kuriuose vaizduojamas ankstesniu prekių ženklu pažymėtas *Budvar* „alus“. Priešingai nei teigia *Anheuser-Busch*, koks yra minėto prekių ženklo naudojimo pobūdis, gerai matyti iš *Budvar* pateiktų skelbimų. Konkrečiai kalbant, daugelyje aptariamų skelbimų minimas žodis „alus“. Be to, remdamasi sąskaitomis faktūromis, skirtomis klientams Vokietijoje ir Austrijoje, Apeliacinė taryba iš tikrųjų, nors ir netiesiogiai, nusprendė, kad šios sąskaitos faktūros susijusios su „alumi“. Taip pat reikia konstatuoti, kad žodžiai „pivo“ ar „alus“ taip pat nurodyti su Vokietija ir Austrija susijusiose faktūrose.
- 115 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, *Anheuser-Busch* pateiktą trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

2. Dėl papildomų reikalavimų

Šalių argumentai

- 116 Grįsdama papildomus reikalavimus *Anheuser-Busch* remiasi vieninteliu pagrindu, susijusiu su iš Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio kylančia pareiga motyvuoti.

- 117 *Anheuser-Busch* pabrėžia, kad vertindama galimybę supainioti pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą, Apeliacinė taryba nusprendė, kad ankstesniu žodiniu tarptautiniu prekių ženklu BUDWEISER (R 238 203) žymimas „alus“ ir „nealkoholiniai gėrimai“, kurie būtų žymimi paraiškoje nurodytu Bendrijos prekių ženklu, turi „akivaizdžių panašumų“.
- 118 Šiuo tvirtinimu savaime nepateikiama motyvų pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį.
- 119 Apskritai nėra aišku, ar nealkoholiniai gėrimai ir alus yra panašūs. Šiuo klausimu *Anheuser-Busch* daro nuorodą į 2005 m. vasario 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Lidl Stiftung prieš VRDT – REWE-Zentral (LINDENHOF)* (T-296/02, Rink. p. II-563), kuriame nurodyta, kad alkoholiniai gėrimai aiškiai skyrėsi nuo nealkoholinių gėrimų, o pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus paprastas vartotojas yra įpratęs prie tokio alkoholinių ir nealkoholinių gėrimų atskyrimo ir į jį atsižvelgia; be to, toks atskyrimas yra būtinas, nes kai kurie vartotojai nenori ar negali vartoti alkoholio (sprendimo 54 punktas).
- 120 VRDT pripažįsta, jog Apeliacinė taryba detalai nepaaiškino kriterijų, kurių ji laikėsi nusprenddama, kad aptariamoms prekėms yra panašios. Tačiau, remdamasi šio sprendimo 26 punkte minėtu sprendimu *LA BARONNIE* (69 punktas ir jame nurodyta teismų praktika), VRDT mano, kad neturi teisės reikalauti, kad sprendimas būtų panaikintas remiantis tuo, jog padarytas procedūros pažeidimas, jei panaikinus vėl būtų priimtas iš esmės tapatus sprendimas. Būtent taip yra nagrinėjamu atveju.
- 121 VRDT ypač pabrėžia, kad nurodydama, jog Bendrijos prekių ženklą prašoma įregistruoti „nealkoholiniams gėrimams“, *Anheuser-Busch* iškreipia faktines aplinkybes. Iš tikrųjų prašomu įregistruoti prekių ženklu būtų žymimi „alkoholiniai ir nealkoholiniai gėrimai su salyklu“. Taigi *Anheuser-Busch* prašė įregistruoti Bendrijos prekių ženklą nealkoholiniams gėrimams „su salyklu“.

- 122 Tuo remdamasi VRDT mano, kad nealkoholiniai gėrimai su sulyklu reiškia alų be alkoholio, nors gali būti, kad jie apima ir kitas prekes. Apeliacinė taryba neturi skirstyti nealkoholinių gėrimų su sulyklu į atskirus pogrupius.
- 123 Akivaizdu, kad alus ir nealkoholiniai gėrimai su sulyklu (kurie apima ir alų be alkoholio) turi didelį panašumo laipsnį, nes sutampa jų pobūdis (gėrimai), tikslas (numalšinti troškulį), platinimo kanalai (prekybos centrai, barai ir restoranai) ir jie tam tikru mastu konkuruoja tarpusavyje. Be to, dažnai pasitaiko, kad alaus rinkoje tie patys ūkio subjektai gamina tiek alų su alkoholiu, tiek be jo.
- 124 *Budvar* teigia, kad nagrinėjamu atveju neįmanoma išvengti supainiojimo galimybės.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 125 Pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmąjį sakinį VRDT sprendimuose turi būti nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Šios pareigos apimtis yra tokia pati, kaip ir tos, kuri įtvirtinta EB 253 straipsnyje (2004 m. balandžio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT – Vitakraft-Werke Wührmann ir Friesland Brands (VITATASTE ir METABALANCE 44)*, T-124/02 ir T-156/02, Rink. p. II-1149, 72 punktas ir 2006 m. vasario 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Royal County of Berkshire Polo Club prieš VRDT – Polo/Lauren (ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB)*, T-214/04, Rink. p. II-239, 16 punktas).
- 126 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad pareiga motyvuoti individualius sprendimus turi dvejopą tikslą: pirma, leisti suinteresuotajam asmeniui sužinoti priemonės priėmimo priežastis tam, kad galėtų ginti savo teises, ir, antra, leisti Bendrijos teismui vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę (žr. šio sprendimo 125 punkte minėto sprendimo *VITATASTE ir METABALANCE 44* 73 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Klausimas, ar sprendimo motyvavimas atitinka šiuos reikalavimus,

turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į akto formuluotę, bet ir į jo kontekstą bei į visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (1996 m. vasario 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-122/94, Rink. p. I-881, 29 punktą; 2000 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-188/98, Rink. p. II-1959, 36 punktas ir šio sprendimo 125 punkte minėto sprendimo *ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB* 17 punktą).

127 Konkrečiai kalbant, atsisakydama įregistruoti žymenį kaip Bendrijos prekių ženklą, VRDT savo sprendimo motyvuose privalo nurodyti absoliutų ar santykinį atmetimo pagrindą, dėl kurio ši registracija negalima, šį pagrindą įtvirtinančią teisės nuostatą bei faktines aplinkybes, kurias laikė įrodytomis ir kurios, jos manymu, pagrindžia nurodytos teisės nuostatos taikymą (2008 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Reber prieš VRDT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)*, T-304/06, Rink. p. II-1927, 46 punktas).

128 Tačiau negalima reikalauti, kad Apeliacinės tarybos pateiktų išsamų atsakymą į kiekvieną procedūros šalių nurodytą argumentą. Motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo priežastis ir suteikia kompetentingam teismui pakankamai informacijos, kad šis galėtų vykdyti jam priklausančią kontrolę (šio sprendimo 127 punkte minėto sprendimo *Mozart* 55 punktas).

129 Atsižvelgiant į išdėstytus motyvus reikia įvertinti, ar šis ieškinio pagrindas tinkamai pagrįstas.

130 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 27 punkte Apeliacinė taryba nurodo:

„Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra tapatus prekių ženklui, kuriam apsaugą suteikia tarptautinė registracija Nr. 238 203) 32 klasei priklausančio „visų rūšių alaus“ atžvilgiu. Todėl, remiantis (Reglamento Nr. 40/94) 8 straipsnio 1 dalies a punktu, kalbant apie „alų, elį, porterį ir alkoholinius gėrimus su salyklu“, protestą reikia patenkinti, nes kalbama apie tapačius prekių ženklus ir prekes. Kalbant apie likusias prekes („nealkoholinius gėrimus“), protestą reikia patenkinti pagal (Reglamento Nr. 40/94) 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Atsižvelgiant į prekių ženklų tapatumą ir akivaizdų prekių panašumą, atitinkamoje teritorijoje yra galimybė supainioti; Austrijoje ir Vokietijoje vartotojai neišvengiamai manys, kad nealkoholinių gėrimų, kurie parduodami pažymėti BUDWEISER prekių ženklu, ir alaus, kuris parduodamas pažymėtas tuo pačiu prekių ženklu, gamintojas yra tas pats.“

131 *Anheuser-Busch* ypač ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad yra „akivaizdžių panašumų“ tarp „likusių prekių“, nurodytų paraiškoje įregistruoti prekių ženklą, t. y. prekių, išskyrus „alų, elį, porterį ir alkoholinius gėrimus su salyklu“. Apeliacinė taryba šiuo klausimu nurodė, kad „likusias prekes“ sudaro „nealkoholiniai gėrimai“.

132 Visų pirma reikia manyti, kad vartodama apibrėžimą „nealkoholiniai gėrimai“, Apeliacinė taryba iš tikrųjų turi omenyje „nealkoholinius gėrimus su salyklu“. Nagrinėjamą prekių ženklą prašoma įregistruoti „alui, eliu, porteriu, alkoholiniams ir nealkoholiniams gėrimams su salyklu“. Iš šio aprašymo aiškiai matyti, kad būdvardis „nealkoholiniai“ vartojamas ir su žodžiais „gėrimai su salyklu“. Taigi registracijos prašoma, be kita ko, ir „nealkoholiniams gėrimams su salyklu“. Be to, šalys to neginčija. Todėl minėto 27 punkto antrajame sakinyje nurodžius „alų, elį, porterį ir alkoholinius gėrimus su salyklu“, Apeliacinės tarybos vartojamas apibrėžimas „likusios prekės“ gali apimti tik „nealkoholinius gėrimus su salyklu“.

133 Neginčijama, kad ankstesniu prekių ženklų žymimas „visų rūšių alus“ apima ir alų be alkoholio, kuris apibrėžiamas kaip nealkoholinis gėrimas su salyklu. Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad motyvuose, kuriais grindė 1999 m. rugsėjo 28 d. protestą, *Budvar* aiškiai nurodė, kad „nealkoholiniai gėrimai su salyklu“ ir „visų rūšių alus“ yra panašūs būtent todėl, kad šios prekės faktiškai apėmė gėrimus „su salyklu“. Apie tai puikiai žinojo prekių ženklų paraišką pateikęs asmuo, kuris, be to, aptariamame sektoriuje žinomas kaip profesionalas. *Anheuser-Busch* Apeliacinėje taryboje šiuo klausimu nepateikė pastabų, nors Protestų skyrius taip pat nusprendė, kad ir dėl kito prekių ženklų, tačiau juo buvo žymimas alus, jog tarp šių prekių yra „didelis panašumo ar tapatumo laipsnis“. Šiomis aplinkybėmis *Anheuser-Busch* galėjo suprasti priežastis, dėl kurių Apeliacinė taryba nusprendė, kad nagrinėjamos prekės „akivaizdžiai panašios“.

134 Be kita ko, reikia konstatuoti, kad net VRDT pateiktuose rašytiniuose dokumentuose, kalbant būtent apie ankstesnį žodinių tarptautinių prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203), grįsdama savo protestą *Budvar* rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a punktu ir proteste, kuris apėmė visas nurodytas ankstesnes teises, ji teigė ne tik tai, kad prekių ženklai ir prekės yra panašios (protesto 93 skyrius), bet ir tai, kad yra galimybė supainioti (protesto 94 skyrius). Taip pat motyvuose, kuriais grindė protestą, kalbėdama apie ankstesnį žodinių tarptautinių prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203), *Budvar* aiškiai nurodė, kad nagrinėjamos prekės yra panašios. Be to, reikia pastebėti, kad Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalies a punkte kaip sąlyginis pagrindas protestui paduoti yra nurodyta, be kita ko, su šio reglamento 8 straipsnio 1 dalimi susijusi situacija neišskiriant minėtos dalies a ir b punktų. Taip pat Reglamento Nr. 2868/95 versijos, taikomos klostantis faktinėms bylos aplinkybėms, 15 taisyklėje buvo numatyta situacija, kai protestas grindžiamas ankstesnio prekių ženklų buvimu, nedarant skirtumo tarp Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktų. Šioje nuostatoje taip pat nebuvo nurodyta, kad tuo atveju, kai prekių ženklas grindžiamas daugiau nei vienu ankstesniu prekių ženklų, kiekvieno prekių ženklų atžvilgiu reikia išsamiai išdėstyti pagrindus, kuriais grindžiamas protestas. Šiomis aplinkybėmis, nagrinėdama ankstesnį žodinių tarptautinių prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203), Apeliacinė taryba turėjo teisę sprendime remtis Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu, ir Pirmosios instancijos teisme *Anheuser-Busch* to neginčija.

135 Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo kontekstą bei nagrinėjamos bylos aplinkybes, reikia manyti, kad pateikdama motyvus Apeliacinė taryba įvykdė iš Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmojo sakinio jai kylančias pareigas.

136 Taigi vienintelį ieškinio pagrindą, kuriuo, grįsdama papildomus reikalavimus, remiasi *Anheuser-Busch*, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

137 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

138 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

139 Kadangi *Anheuser-Busch* pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir *Budvar* pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *Anheuser-Busch, Inc.* padengia savo ir VRDT bei Budějovický Budvar, národní podnik bylinėjimosi išlaidas.**

Tiili

Dehousse

Wiszniewska-Białocka

Paskelbta 2009 m. kovo 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	II - 698
Šalių reikalavimai	II - 702
Dėl teisės	II - 703
1. Dėl pagrindinių reikalavimų	II - 703
Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su teise būti išklaustyti pažeidimu	II - 704
Šalių argumentai	II - 704
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 706
Dėl antrojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu	II - 712
Šalių argumentai	II - 712
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 714
— Dėl pažymėjimo, susijusio su ankstesnio žodinio tarptautinio prekių – ženklo BUDWEISER (R 238 203) registracijos galiojimo termino pratęsimu	II - 714
— Dėl <i>Budvar</i> pateiktų dokumentų protestui pagrįsti, kuriuos VRDT gavo iki 2002 m. vasario 27 d. imtinai	II - 719
Dėl trečiojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu	II - 722
Šalių argumentai	II - 722
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 723
2. Dėl papildomų reikalavimų	II - 728
Šalių argumentai	II - 728
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 730
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 734